

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1284/2018
14.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срба Ракић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ А.Д. са седиштем у ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 869/2017 од 06.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 869/2017 од 06.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2351/16 од 28.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду од 11.12.2014. године, и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и призна му сва права из рада и по основу рада почев од 31.12.2014. године као првог радног дана од дана отказа, као и да му тужени накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 869/2017 од 06.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 2351/16 од 28.11.2016. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/14 – у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање ревидента на битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП учињену пред другостепеним судом је неосновано будући да је другостепени суд потврдио одлуку првостепеног суда прихватајући чињенично стање утврђено од стране тог суда, па самим тим и оцену доказа од стране тог суда у смислу одредбе члана 8. ЗПП, те је донео правилну и закониту одлуку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на одређено време по основу Уговора о раду број ... од 17.09.2013. године и анекса број ... од 29.07.2014. године, и распоређен на радном месту радника у конструкцијама. Тужени је дана 01.11.2014. године понудио тужиоцу закључење Анекса број ... уговора о раду ради распоређивања на радно место грађевинског радника. Предметна понуда је садржала и рок за изјашњење (8 дана од пријема понуде) и упозорење о последицама непотписивања анекса. Тужилац је дана 27.11.2014. године у просторијама кадровске службе туженог потписао пријем понуде и примерка анекса, али сам анекс уговора није потписао. Наредног дана је тужилац обавестио туженог да је привремено спречен за рад због болести. Решењем туженог од 11.12.2014. године тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога одбијања да закључи анекс број Због неуспешне доставе предметног решења тужиоцу путем поште препорученом пошиљком, исто је у складу са одредбом члана 185. став 3. и став 4. Закона о раду истакнуто на огласној табли туженог дана 22.12.2014. године. По протеклу рока од 8 дана, решење је скинуто са огласне табле, те се сматра да је тог дана исто уручено запосленом, те се сматра да је са тим датумом запосленом престао радни однос. Тужилац је дана 27.01.2015. године примио копију предметног решења.

Код овако утврђеног чињеничног стања, супротно ревизијским наводима тужиоца, правилан је закључак другостепеног суда да је неоснован захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду.

Наиме, тужиоцу је отказан уговор о раду применом одредбе члана 179. став 5. тачка 2. у вези чланова 171. и 172. Закона о раду, према којим одредбама запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако одбије закључење анекса уговора у смислу члана 171. став 1. тачке 1.-5. тог закона. У конкретном случају, због потреба процеса и организације рада јер се јавила потреба за обављањем послова на расчишћавању грађевинског простора старе Управне зграде, старе зграде ресторана, као и послова на одржавању круга предузећа, тужени је тужиоцу понудио закључење анекса број ... уговора о раду ради распоређивања на радно место грађевинског радника. Понуда је садржала и рок за изјашњење и упозорење о последицама непотписивања анекса. Тужилац је дана 27.11.2014. године потписао пријем понуде и свог примерка анекса, али се у остављеном року није изјаснио о понуди, тј. није потписао анекс.

Како из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац одбио закључење анекса уговора о раду, то је правилно оспореним решењем туженог од 11.12.2014. године тужиоцу отказан уговор о раду.

Наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне оцјене апелационог суда, који је дао јасне и довољне разлоге, које прихвата и Врховни касациони суд, због чега их овај суд није детаљно образлагао у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић